

Buổi Hội Ngộ Thơ Nhạc Thế Giới - Nhật Vũ (Vùng Nam Cali Mùa Hè 2003)

Như đã hẹn với anh Nguyễn Minh Châu và chị Hoàng Yến, tức thi sĩ Y-Nguyên từ đầu năm 2003 rằng chúng tôi sẽ về Orange County, Nam Ca-li họp mặt thân hữu thuộc các nhóm Nhạc Việt, SilconBand, Mai Đức Vinh và Chuông Gà, cộng thêm nhóm Sop Music... chúng tôi đã từ các nơi trên thế giới kéo nhau về tề tựu tại thính phòng tòa Báo Người Việt, thuộc Quận Cam, Nam Ca-li vào lúc 2giờ 30 chiều Chủ Nhật 29 tháng 6 năm 2003.

Ai thì không biết, chứ riêng tôi đã để ra 2 tuần vacation cho dịp này..., một tuần ghé San Jose cho bà xã thăm bà chị ruột ở đó...còn lại một tuần cho cuộc gặp gỡ bạn bè trong những ngày trước và sau Chiều Thơ Nhạc ...

Vợ chồng tôi đến Quận Cam nhằm ngày thứ Năm, 27 tháng 6, tức trước ngày Hội Ngộ Thơ Nhạc 3 ngày...mục đích có nhiều thì giờ hàn huyên với một số bạn bè tới sớm như anh chị Châu & Yến , anh HNTT , anh chị Hòa & Nga, anh Hiếu Anh, Quỳnh Hương và Mỹ Ngọc v.v

Chúng tôi gồm: Châu & Yến, Hòa & Nga, vợ chồng Nhật Vũ, được Quỳnh Hương giúp mượn cho một biệt thự 3 phòng, mỗi nhóm chiếm một phòng. Đây là căn nhà nghỉ mát được trang thiết kế khá đẹp và đầy đủ tiện nghi như khách sạn, có kitchen, máy giặt máy sấy, tôi thích nhất là landscape xung quanh nhà trông rất đẹp mắt. Nghe đâu căn nhà này được giấy ban khen của thành phố Garden Grove là căn nhà có landscape đẹp và interior decoration đẹp nhất thành phố. Đây là căn thật lý tưởng cho một nhóm nghỉ hè dài hạn như chúng tôi, với giá 1200 USA Dollars 7 ngày. Tính ra \$400.00 USA một phòng, trong 7 ngày ...Như vậy vẫn rẻ hơn, so với giá thuê khách sạn.

Sau khi yên vị tại nhà trọ, chúng tôi được MienDu khoản đãi bữa ăn chiều tại nhà hàng Sea Food World. Trong dịp này, lần đầu tiên tôi được gặp gỡ anh chị Phạm Anh Dũng, chị Bích Huyền, anh chị Hòa & Nga ...Ngoài ra, tôi thấy sự hiện diện một số thân hữu khác như anh Trần Văn Lương và chị Miên Du Đà Lạt...

Bữa ăn chiều thật ngon miệng, ai cũng vui vẻ cười nói thật rộn ràng. Các máy ảnh thi nhau nhấp nháy ghi lại những hình ảnh kỷ niệm để mãi nhớ mai sau.

Căn nhà trọ tại số 11722 Shanon, G. G được coi là Tổng hành dinh của anh chị Châu & Yến, là nơi hẹn gặp gỡ thân hữu đến từ muôn hướng, lần lượt đón tiếp TVũ đến từ Texas, Anh chị Hòa & Nga đến từ Michigan, anh HNTT và Quỳnh Hương từ Los Angeles, Mỹ Ngọc từ San Diego, Bảo Trân từ Washington State, thi sĩ Nhất Tuấn từ Washington DC, Mỹ Dung và anh chị Mai Đức Vinh từ Canada, anh Hiếu Anh từ Kentucky, anh Nguyễn Tuấn từ Pennsylvania và một số bạn thuộc nhóm Sop-music như Nhỏ Ngầu và Lúa v.v

Trong suốt 7 ngày này, Tổng hành dinh của anh chị Châu & Yến đêm nào cũng vang vọng tiếng đàn ca và xen lẫn tiếng hàn huyên rộn rã. Đặc biệt trong hai ngày thứ Sáu và thứ Bảy, anh Châu đã tích cực đàn tập hát cho những ai sẽ hát trong chiều Chủ Nhật ...

Để có phương tiện tập dượt, anh Châu đã mượn tạm một giàn âm thanh gồm có Mixer, bộ loa và cái Mic với giá \$150.00USA. Nghe tạm được cho căn phòng nhỏ này.

Đối với tôi, điều thú vị nhất của chuyến đi này là sự gặp gỡ bạn bè. Chúng tôi đã có những giây phút sinh hoạt thật thoải mái tại căn nhà nghỉ mát này. Mỗi đêm đều ca hát và trò chuyện tới một hai giờ sáng. Sau một đêm ngủ vui, ngày hôm sau thức dậy khoảng 9 giờ sáng, bắt đầu ngày mới với ly café Dumont thơm phức hoặc tách trà sen hương vi ngào ngọt. Riêng tôi sáng nào cũng theo anh Châu luyện ngón Tài Chi. Lúc đầu anh Châu vừa múa vừa giải thích từng chiêu thức cho tôi. Để chắc ăn, tôi đã dùng chiếc camera ghi lại những chiêu thế đó để mai một múa theo cho khỏi quên. Phải công nhận anh Châu múa thật dẻo, giống y như những đệ tử trên Thiếu Lâm Tự vậy. Còn tôi vì cái bụng mỡ nên quờ quạng, nhiều phen suýt té.

Vấn đề ẩm thực trong thời gian này thật giản dị, hình như Quỳnh Hương hay ai đó mang theo nồi cơm điện, chúng tôi đi chợ mua ít trái cây và bao gạo nhỏ, lúc nào cũng nấu sẵn nồi cơm, còn thức ăn thì ngày nào thường cũng là cơm chi, tức ra phố mua thức ăn nấu sẵn bày bán ở quầy buffet. Loại thức ăn này rất thông dụng ở Little Sài Gòn vừa rẻ vừa ngon miệng, trung bình một phần ăn trưa một dollar, chúng tôi 8 người lấy 8 phần ăn vẫn dư giả thoải mái. Thường khi lấy đồ ăn, các người đẹp trong nhóm không quên các loại chè Hiên Khánh thật ngon và lạ miệng. Cũng có những ngày làm siêng, chúng tôi kéo nhau ra phố ăn sáng, khi thì phở, lúc thì bánh bèo, bánh cuốn. Có lẽ món cháo lòng ở Little Sài Gòn là món nổi tiếng mà ai cũng thích, Mỹ Dung từ Canada, đã xít xoa bảo hai chục năm mới được ăn lại.

Nhân theo anh Châu đi mượn đàn, tôi có dịp ghé phòng thu của anh Quốc Toàn, một người bạn thân của anh Hiếu Anh, tại đây tôi được dịp quan sát một phòng thu được trang bị khá đầy đủ và được chứng kiến anh Quốc Toàn đàn theo loại One -Man -Band tập dượt cho một số ca sĩ không chuyên nghiệp sẽ hát cho chương trình Chủ Nhật 29 tháng 6...Tưởng cũng nên biết, anh Toàn được mượn chơi cho ngày Hội Ngộ Thơ Nhạc chiều Chủ Nhật này. Theo anh Châu nhận xét, anh Toàn thật là nhà nghề. Tôi cũng thấy vậy, giàn âm thanh của anh thật tốt. Tỏi đó ai hát cũng hay, cỡ lẽ một phần cũng tại giàn âm thanh nữa.

Nghe đâu anh Hiếu Anh thuê CD mới nhất của anh tại đây. Tôi còn được biết anh Toàn charge tiền hòa âm 300 đô cho một ca khúc (gồm cả thuê âm tiếng hát ca sĩ). Tôi cũng nghe nói tiền trả cho ca sĩ ở đây khá cao, ca sĩ hạng Pro khoảng từ \$400.00 \$1000.00 USA .

Theo chương trình, buổi Hội Ngộ Thơ Nhạc Việt Thế Giới bắt đầu 2 giờ 30 chiều tại tòa Báo Người Việt, chúng tôi đó sớm một tiếng để gặp gỡ và hàn huyên với bạn bè trước giờ khai mạc. Người mà tôi gặp đầu tiên anh Hiếu Anh từ Kentucky, kế đến là anh Khanh Phương từ San Diego, sau đó lần lượt đến Nhược Thu từ San Diego, anh chị Sang từ Texas, anh chị Võ Tá Hân từ Singapore, anh Nguyễn Tuấn từ Pennsylvania, Hiên Vy từ Texas ...Ai cũng tay bắt mặt mừng, đây là dịp cho máy ảnh tích cực hoạt động.

Chương trình được 4 MC chị Bích Huyền, Uyên Diễm, Bích Phượng và Nguyễn Bá Thành thay phiên điều hợp rất linh động

Bắt đầu chương trình, MC giới thiệu trưởng ban tổ chức, anh chị Châu & Yến tiến lên sân khấu trong tiếng vỗ tay rền vang như pháo nổ và tiếng hoan hô của bạn bè và cử tọa...Anh Châu trong bộ complet Dark Blue, chị Hoàng Yến thật duyên dáng trong chiếc áo dài màu vàng lợt _cũng được gọi là màu Hoàng Yến _khoác thêm chiếc choàng trông thật xinh xắn. Anh chị trông thật xứng đôi, lần lượt ngỏ lời chào mừng quan khách và các thân hữu.

Tiếp theo là phần giúp vui của các ca sĩ, nhạc sĩ và thi sĩ không chuyên nghiệp. Mỗi nhạc sĩ và thi sĩ có ít nhất một ca khúc do một ca sĩ hoặc do chính tác giả trình bày. Phải công tâm mà nói, tuy không phải là chuyên nghiệp, nhưng những ca sĩ giúp vui cho chương trình này hát rất hay, kể cả những giọng ngâm thơ và tiếng sáo phụ họa cũng rất nổi đình đám.

Chương trình kéo dài gần ba tiếng đồng hồ với số cử tọa chật ních phòng khoảng trên 250 người . Sau cùng là màn chụp hình kỷ niệm tất cả các thân hữu có mặt trong buổi Hội Ngộ. kỳ này trước tấm bảng hiệu Báo Người Việt.

Ngày thứ Hai 30-6-03 chúng tôi rảnh cả ngày , Anh chị Châu & Yên và vợ chồng tôi_được anh Trần Văn Lương khoản đãi bữa tối tại một nhà hàng thật nổi tiếng - Thịt Bò 7 Món ... Nhân dịp này tôi lại biết thêm chút nữa về anh Lương...Ngoài tài làm thơ Đường, anh Lương còn có tài viết nhạc nữa. Tôi liếc mắt nhìn sang tập nhạc mà anh Lương đã tặng anh Châu, có ít nhất khoảng 30 ca khúc mà anh đã viết...nhưng dấu kỹ chưa chịu trình làng.... Nhân đây chúng tôi xin chia sẻ cùng anh Lương về những đứa con tinh thần trân quý anh đang có, và đồng thời cũng cảm ơn anh đã dành cho chúng một buổi tối thật ý nghĩa với về bữa ăn thật ngon miệng. Sau đó chúng được nghỉ xả hơi ngày thứ Hai, và rồi ngày thứ Ba July 1st chúng tôi lại kéo nhau xuống San Diego thăm anh chị Khanh Phương và nhóm thân hữu ở thành phố này.

Phát xuất từ nhà trọ, chúng chia nhau đi hai xe. Xe Quỳnh Hương chở anh chị Châu & Yên, anh Hiếu Anh, xe thứ hai anh Nguyễn Tuấn chở theo vợ chồng tôi và Miên Du Đà Lạt.

Theo bảng chỉ dẫn, chúng tôi tìm đến tư gia của anh chị Khanh Phương không mấy khó khăn. Nhà anh chị Khanh Phương tọa lạc trên một ngọn đồi hướng ra biển, quang cảnh xung quanh trông thật bắt mắt. Theo anh Phan Lạc Tiếp, người anh họ của anh Nguyễn Tuấn, thì anh chị Khanh Phương là một trong hai người Việt Nam có nhà trong khu sang trọng này. Anh Tiếp nói thêm dù có tiền cũng không dễ dàng gì vô đây được. Phải nói đây là cảnh tiên.

Chúng tôi được anh Khanh Phương niềm nở tiếp đón trước cửa, sau đó dẫn chúng tôi vào phòng khách và tiếp đến xuống kitchen, nơi đây chúng tôi đã thấy anh chị Mai Đức Vinh có mặt tự hồi nào đang phụ bếp, múc đồ ăn ra khay chuẩn bị cho party chiều nay. Được biết, anh chị Mai Đức Vinh đã mất tới 30 giờ lái xe từ Canada để về họp mặt kỳ này. Đến ngay sau chúng tôi là anh chị Võ Tá Hân, anh chị Châu & Yên, Mỹ Ngọc, Quỳnh Hương và sau đó là gia đình anh chị Hòa & Nga và TVũ ...

Lần đầu tiên tôi được hạnh ngộ anh chị Võ Tá Hân. Điều làm tôi ngạc nhiên hết sức là thấy anh VTH nói rất tiếng Bắc chính tông ...Từ lâu tôi cứ tưởng anh nói tiếng Thôn Vĩ Dạ, Huế chứ .

Nhưng sau đó tôi được Mỹ Ngọc, em gái của anh, cho biết, anh có thể nói được cả tiếng Trung Nam, Bắc, tùy theo người mà anh nói chuyện với là ai.

Khoảng 6 giờ pm nhóm thân hữu tại San Diego lần lượt kéo đến , tôi nhận thấy có anh chị Nhượng Thu, anh chị Vũ Thư Nguyên, anh Hoàng Thy, Thụy Mi, anh chị Nguyễn Nam, Chị Bình Nhung & phu quân và các thân hữu của anh chị Khanh Phương tổng cộng có khoảng trên dưới 50 người .

Đúng 6 giờ, anh Khanh Phương tuyên bố lý do buổi họp mặt và thân mật giới thiệu từng người một trong nhóm Thơ Nhạc Việt Thế Giới với cử tọa và từng người trong số thân hữu của anh với chúng tôi.

Nhóm Thơ, Nhạc Việt tại tư thất anh chị Khanh Phương

Dinner là một giàn buffet gồm nhiều món ăn được trình bày thật đẹp và ngon miệng, cộng thêm bánh trái, rượu và nước uống đủ loại. Tôi khoái nhất món ốc nướng lá lốt và món nem nướng thật thơm ngon.

Tới khoảng 9 giờ pm chương trình văn nghệ bắt đầu, trong khuôn khổ một chương trình nhạc bỏ túi _ gồm giàn âm thanh hát Karaoke được thiết trí sẵn tại phòng khách của anh Khanh Phương. Nhạc cụ gồm có chiếc Grand piano, hai chiếc guitar, một do anh Võ Tá Hân và chiếc thứ hai có lẽ do anh Nguyễn Nam mang tới, chúng tôi rất thân mật và thoải mái hát cho nhau nghe mà cử tọa toàn là những người rất yêu văn nghệ, hát trúng hay trật đều được vui vẻ đón nhận với những tràng pháo tay rất khích lệ.

Anh Khanh Phương cùng với Mỹ Ngọc và Thụy Mi rất duyên dáng và nhà nghề trong vai trò MC cùng dẫn chương trình. Đặc biệt anh Khanh Phương rất dí dỏm, anh có biệt tài chọc cười khán giả không thua chi Nguyễn Ngọc Ngạn

Mở màn chị Bình Nhung biểu diễn ngón đàn piano classic in E minor thật khoan thai thánh thót, được cử tọa nhiệt liệt tán thưởng, kế đến anh Võ Tá Hân biểu diễn một bài Flamenco thật rộn ràng hấp dẫn. Sau đó mỗi người trong chúng tôi lần lượt lên từ Hoàng Yến, anh Nguyễn Nam,

anh Hiếu Anh, anh Nguyễn Tuấn, Thụy Mi, Mỹ Ngọc, TVũ , Hoàng Trâm Oanh, Anh Thư, Bảo Vân, Mai Lan Anh và sau cùng Nhật Vũ cũng hăng hái trong bài Bất Đom Đóm Viết Thư Tình...và Cuộc Chiến Buồn...

Buổi họp mặt vui vẻ náo nhiệt chưa từng có của hai nhóm Nhạc Việt và nhóm Thơ Siliconband tại nhà anh chị Khang - tức Khanh Phương - kết thúc khoảng gần nửa đêm...

Như đã được anh Khanh Phương sắp xếp, chúng tôi chia nhau ra, anh chị Châu & Yến, anh chị Mai Đức Vinh, Quỳnh Hương nghỉ đêm tại nhà Mỹ Ngọc, còn anh Hiếu Anh, anh Nguyễn Tuấn, Miên Du Đà Lạt và vợ chồng Nhật Vũ nghỉ tại nhà anh chị Khanh Phương... Sáng hôm sau nghe nói các xe của nhóm bạn bè đậu trước nhà Mỹ Ngọc bị cảnh sát thành phố cho kéo đi mất tiêu, vì đậu sai chỗ, chắc phải nộp phạt rồi.

Sáng hôm sau, trước khi dùng điểm tâm, chúng tôi - gồm anh Hiếu Anh, Nguyễn Tuấn và tôi - quây quần trước cây Grand Piano của anh Khanh Phương hát nghêu ngao mấy ca khúc quen thuộc như Bao Giờ Biết Tương Tư của Phạm Duy hay Thu Vàng của Cung Tiến.v.v..với tiếng đệm Piano nhà nghề của anh Hiếu Anh. Nhân dịp này tôi được biết trước 75 anh Hiếu Anh đã từng chơi nhạc ở các phòng trà tại Sài Gòn. Anh nói rằng anh chơi piano nhuyễn đến nỗi dù ngủ gục tay anh vẫn chạy rất đúng cung điệu như thường; Nhưng sau thời gian 7 năm đi cải tạo, vì phải chặt tre, đốn củi trong rừng nên các ngón tay của anh bây giờ có phần chai cứng và chậm chạp lại so với hồi xưa rất nhiều. Riêng anh Nguyễn Tuấn với giọng rất trầm ấm đã hát rất nhiều ca khúc xưa thật tuyệt...

Sau bữa điểm tâm sang hôm đó, chúng tôi được anh Khanh Phương dẫn ra thăm phòng mạch của anh ngoài phố. Phải công nhận anh Khanh Phương ngoài tài viết nhạc, làm thơ, viết truyện ra, anh quả thực là một Bác sĩ rất khả ái, dễ được cảm tình của thân chủ. Tôi chứng kiến tận mắt khi thấy anh tiếp thân chủ của anh là ông bà cụ già, sau khi hỏi lý do ông cụ đến khám bệnh anh cũng đồng thời hỏi han cô cháu gái để làm quen... Họ tỏ ra rất thân thiện với anh. Cái đặc điểm nhất mà tôi nhận thấy nơi anh Khanh Phương là nụ cười thân thiện cố hữu lúc nào cũng nở rất đẹp trên môi. Đây có lẽ là lợi điểm đã giúp anh thành công trong đời.

Trước khi trở lại Santa Ana, chúng tôi được anh Nguyễn Tuấn cho ghé thăm người anh họ của anh Nguyễn Tuấn là anh Phan Lạc Tiếp, tức người anh em của Phan Lạc Phúc và Phan Lạc Tuyên, có bài thơ được Đan Thọ phổ thành ca khúc Tình Quê Hương có câu:

*Anh về qua xóm nhỏ
Em chờ dưới bóng dừa
Nắng chiều vương mái tóc
Tình quê hương đơn sơ ...*

Qua câu truyện, tôi được biết anh Phan Lạc Tiếp sắp hoàn thành bộ Quân Sử Hải Quân. Nghe nói, anh phải mất khoảng thời gian gần năm năm để hoàn thành bộ sách này.

Sau đó chúng tôi được anh Nguyễn Nam dẫn về thăm phòng thu của anh. Anh Nguyễn Nam có thật nhiều tài, ngoài giọng ca trời phú cho anh, anh còn phổ nhạc và hòa âm rất hay, chính anh là tác giả ca khúc Cõi Nhớ phổ từ thơ Đông Dương, được chị Hoàng Trâm Oanh, vợ anh Đông Dương, trình bày ở đêm họp mặt tại nhà anh Khanh Phương, mà ai cũng thích. Phòng thu của anh Nguyễn Nam được thiết trí trong garage, tuy nhỏ nhưng chính nơi đây anh đã thu cho anh Khanh Phương CD Demo Để Mình Mãi Yêu Nhau Qua những câu chuyện dí dỏm thân mật với anh Nguyễn Nam, thấy anh quả là con người có máu nghệ sĩ, có nhiều tài, rất dung dị hồn nhiên và quý trọng bạn bè.

Sau bữa ăn trưa với anh Nam, chúng tôi chia tay để trở lại Orange County, dọc đường chúng tôi thay nhau chuyện gẫu để anh Nguyễn Tuấn lái xe khỏi buồn ngủ. Nhân dịp này chúng tôi được biết anh Hiếu Anh của chúng ta biết yêu rất sớm, khoảng năm mười tuổi. Cũng theo lời anh, anh bảo anh yêu người con gái lớn hơn anh nhiều tuổi, ngày nào không gặp mặt chị ấy là anh đi đứng bồn chồn không yên. Tôi bảo: Vậy là anh phải lòng người ta rồi. Chúng tôi cùng phá ra cười thật vui vẻ. Câu chuyện của anh Hiếu Anh khá giống với Nguyễn Bính của chúng ta ở chỗ cũng yêu người chị lớn tuổi hơn mình. Đọc thơ Nguyễn Bính, ta thấy có khá nhiều bài thơ có đề cập đến người chị này, nhất là những bài ông viết khi trọ học ở Huế gửi về Bắc chị yêu.

Bây giờ ngồi ghi lại những giọng này, tôi vẫn còn hình dung rõ ràng từng khuôn mặt khả ái với những nụ cười nắng ấm, những ánh mắt thân thiện chúng tôi đã trao nhau và những câu chuyện hàn huyên gần như bất tận trong suốt thời gian gặp gỡ tại Nam Cali, nhất là những ngày chung sống tại căn nhà thuê tại 11722 Shanon, Garden Grove, với anh chị Châu & Yến, anh chị Hòa & Nga, TVũ, Bảo Trân, Mỹ Ngọc, Quỳnh Hương, Lê Quân, Nhỏ Ngẫu, Phủ Mỏ và Lúa ... Đặc biệt cảm ơn Quỳnh Hương đã chu đáo mang Cafe, trà và các thứ cần thiết như nồi cơm điện, cây đàn Organ cho anh Châu và mọi người có phương tiện ca hát. Tôi đặc biệt cảm ơn anh Châu đã truyền thụ cho những chiêu Tài Chi quý báu để có phương tiện tập thể dục dưỡng sinh. Mấy hôm nay ngày nào tôi cũng ôn tập thấy rất hữu hiệu, mặc dù chỉ mất chừng 10 phút nhưng cũng đủ cho trán rướm mồ hôi, sau buổi tập, tinh thần rất sảng khoái Ôi chao ! không ngờ những chiêu thức múa nhẹ nhàng như thế lại có tác dụng vô vàn. Thế mới biết tôi thật có duyên mới được anh Châu thâm làm đệ tử.

Và sau cùng không quên cảm ơn anh chị Khanh Phương và nhóm thân hữu Thơ Nhạc Việt tại San Diego đã ân cần tiếp đón và khoản đãi chúng tôi một bữa tiệc linh đình với chương trình văn nghệ thật đặc sắc thật đáng ghi nhớ.

Quả là ngày vui chóng qua, hơn một tuần lễ quanh quẩn bên nhau qua đi cái vèo, chia tay ra về mà lòng ai cũng còn bịn rịn quyến luyến như không đành xa nhau. Tôi nghe như vắng đâu đây câu:

*Cảm ơn Trời, Phật cảm ơn người
Cho tôi sống hạnh phúc giữa đời
Có dăm ba bạn, toàn bạn quý
Chia sẻ cùng nhau những tiếng cười*

Nhật Vũ

Arlington, Texas July 16, 2003